

лезны на мореплаваніето. Единъ землемѣрецъ са ползува отъ уваженіе и единъ астрономъ отъ почетъ. Обсыпватъ съ дарове единъ кормчій който надмине другитъ въ длъжността си: не презиратъ единъ добъръ дрьводѣлецъ; напротивъ, плащатъ му и са обхождатъ съ него добръ. Даже добритъ гребцы иматъ здравы заплати и съразмѣрны съ работата си; хранѣтъ ги добръ; и ги пригледватъ когато сж болны; въ отсѣтствіето имъ иматъ грижа за женитъ и за дѣцата имъ; ако загинѣтъ въ нѣкое коработрошеніе, обезщетяватъ челядитъ имъ, и пущатъ да са завърнѣтъ у тѣхъ си тѣзи които сж служили едно опредѣлено време. Съ този начинъ тѣ сѣкогы са намѣрватъ колкото искашъ: бащата на-радо сърце отхранва сына си въ единъ такъвзи добъръ занаятъ; и еще отъ дѣте са старае да го приуча да употребява лопатата, да обтяга вжжѣята, и да презира буритъ. Съ този начинъ са водѣтъ челоуѣцѣтъ, безъ насиліе, чрезъ награжденіето и чрезъ добрия редъ. Сама властѣта никога не може върши доброто; послушаніето на подолнитъ не е доста: трѣба да са привличатъ сърцата, и челоуѣцѣтъ да намѣрватъ своята полза въ работитъ въ които искатъ да употрѣбѣтъ тѣхното искуство.

„Подиръ тѣзи рѣчь Нарбалъ ма поведе да посѣтъ сичкитъ магазы, арсеналы, и да видѣж сичкитъ занаеты които служѣтъ за корабостроеніето. Азъ распытвахъ подробно за наймалкитъ нѣща, и записвахъ сичко което научавахъ за да не забравѣж нѣкое полезно обстоятелство.

„Между туй Нарбалъ, който познаваше Пигмліона и ма обичаше, очакваше съ нетърпеніе моето отхожданье, отъ страхъ да не бѣдѣж откритъ отъ съгледателитъ на царя, които ходяхж день и ноць изъ сичкія градъ: но вѣтроветъ не ни допушахж никакъ еше да трѣгнемъ. Когато ный бѣхмы занеты да посѣтимы пристанището, и да распытамы за разнытъ търговцы, видѣхмы че иди при насъ единъ чиновникъ на Пиглаліона, който рече на Нарбала: Царьтъ са научи отъ едного капитанина на корабитъ които са върнѣхж отъ Египетъ, че сте довели съ васъ си единъ чуждедецъ, който минува за Кириянинъ: царьтъ иска да го зап-